

Előfizetési ár:
Egész évre 6 ft.
Fél évre 3 „
Negy. évre 1 ft 50 kr.
Egy szám ára 5 kr.

Hirdetések és nyilt-
téri közlemények
juttatásukról közöltetnek.

VÉGVIDÉK

Politikai lap.

Szerkesztőség:

Gromon ut 8. sz. a.

Kiadóhivatal:

József főherceg
utca 11. szám.

Közlemények a szer-
kesztőségbe, előfizetési
és hirdetési díjak, úgy a lap
szétküldésére vonatkozó panaszok a kiadóhivatalba
küldendők.

Megjelenik:

minden vasárnap, szerda és
péntek reggel.

Főszerkesztő:

Feymann Gyula

Felelős szerkesztő:

Dr. Hódy Antal

ÜGYVÉDEK.

Hirdetések

Vig Simon nyomdájában is felvétetnek.

Gromon utca 8. szám.

Átöröklés és nivellálás.

(Múlt és jelen.)

VI.

A politikai élet porondjára tévedve rettegés, páni félelem fog el bennünket; szinte közeledni látjuk a második vizözönt, rettegünk a végítélettől.

Anglia felhomályt árasztó légkörében ringatták bölcsőjét — s ott az anyaföldön nőtt nagygyá a parlamentarizmus; az oceán páraival telt levegő s a nappal vakító fényét mérsekelő köd közepette diszeleg megint-gáthatatlanul ez intézmény mint alkotmányos jogoknak kiapadhatatlan kutforrása és akadálytalan érvényesülésük megvesztegethetetlen szigorú őre. A nemzeti nagylétnek évszázadokat felölelő számos fényes, ehatározó ténye a nemzeti munka eme jól berendezett műhelyének üllői alól került ki, hogy Anglia nagyságát megörökítse.

De az angol közszellem, mely nem holmi rakétákat eregető szalmalángban tetszeleg, óva órködött és órködik mindenkor parlamentje életképesége felett; ápolja, folyton fejleszt, a szó szoros értelmében dédelgeti ez intézményt; erre azonban csak oly közszellem képes, mint az angol, melynek feltétlen egyéni tekintélyt nem ismerő higgadt megfontolás az éltető eleme s ez éltető elem valóban tiszteletet parancsoló ellenállhatatlan sziklaerő. Jaj annak, a ki e sziklának bolond módra neki megy. A legkisebb és legnagyobb de mindenestre elkerülhetetlen szerencsétlenség, melyet akár nyilt- akár ortámadás eredményez az, hogy a támadó ott hagyja a foga fehérét vagy jobban mondva egyszer s mindenkorra eljátszotta ezzel a politikai élet terén gyermek játékait.

A continens államaiban is meghonosult ez intézmény, de itten nem képes az eredetihez hasonló disznóvénynyé fejlődni itten hiányzik a mérseklő borongó páratelt légkör; itten nincs meg a közvéleménynek oltalmazó munkára képesítő, akadályokat elhárító és ortáadásokat megsemmisítő sziklaereje. Arról a következtességről és tárgyilagosságról, melyre az angolt éles szemének tiszta látóképessége képesíti, persze másutt szó sem lehet. Két nagy történelmi párt áll az angol parlamentben egymással szemben s hol az egyik, hol a másik kerül kormányra, ez nem szolgáltat okot aggodalomra, mert az elválasztó állandó sark elvek megtartása mellett

mindegyik párt kötelezve érezi magát arra, hogy a korszellemnek hódolva dolgozzék, intézményeket létesítsen és eszméket megvalósítson. Meddő vitákba bocsátkozni egyik sem mer, mert Damokles kardjaként lebeg mindegyikök felett a szigorú bíró az erős közvélemény, mely tönkre silányít és elseper minden olyan dolgot és személyt a parlament köréből, a mely és a ki nem oda való.

A kontinensen ellenben egyetlen egy parlamentaris államra vonatkozólag sem mondhatjuk el ugyanezt, a minek oka abban rejlik, hogy ez államok legnagyobb részében nincs erős közvélemény.

Itten a közvélemény erejének fogyatkozásai több okra vezethetők vissza. Ez okok között igen lényeges az általános vagyoni függés, mely hatalmas kényurként nehezedik a tömegre és azt meggyőződésének szabad nyilvánításában gátolja. Igen sok a cseléd, nagyon kevés az ur, polgár meg talán egyáltalában nincs is, vagy ha van Diogenes lámpájával kell indulni utánok felfedező hadjáratra.

Már szinte természetesen és jogosnak találjuk azt, hogy a gazdaságnak nem szabad urával ellenkező véleményének lennie; a kinek a kényerét eszi valaki, annak mintegy kötelességszerűleg az elveit is vallja. Ki ütközik meg ezen mai napság? Legfeljebb az egyetemi ifjuság. Az öregek — ha ilyesmiről beszélnek — jól eső mosolylyal jegyzik meg, hogy „én is ilyen tüzes bolond idealista voltam fiatal koromban, ők is ép úgy kifognak ábrándulni, a mint hogy én kiábrándultam. „Szinte csodálatos, hogy a szolgálati szerződésekben az óvatos urak külön pontban nem kötelezik alkalmazottaikat meggyőződésük alárendelésére. Különböztetést valószínűleg csak azért nem teszik, mert a dolgot magától értetődőnek tartják.

Ez azonban az alkalmazottakra vonatkozik. Ott a hol u. n. független polgártársakról van szó, a „kéz kezét mos“ közmondásban nyilvánuló célszerű gyakorlati elvet tartják szem előtt. Ezen felette lényeges ok mellett még számtalan más is található. Egyik országnak a trónkövetelőivel, a másikkal a klerikálisáival, a harmadikkal a szociálisáival, a negyediknek a nemzetiségeivel, az ötödiknek a közösgyeivel van baja, a hatodiknak pedig kevés a pénze és szűk a hitele.

Legnagyobb a baj ott, a hol a parlament önön maga ássa alá a te-

kintélyét. Megvallhatjuk, hogy most nálunk is így áll a dolog.

A 48-iki törvényhozás eltörölte az utasításokat és a népképviselői törvény értelmében a népképviselő a törvényhozásban tisztán a saját meggyőződése szerint kell, hogy eljárjon, utasítást senkitől el nem fogadhat, reversálist senkinek nem adhat erkölcsi reputációjának sérelme nélkül.

És ime mit tapasztalunk. Odáig jutottunk, hogy a pártok pártkülönbség nélkül feltűzelik a törvényhatóságokat és népképviselői kerületeket, hogy képviselőiknek és magának a parlamentnek rosszalásukat avagy bizalmukat fejezzék ki bizonyos tények és eljárások felett.

Ha a dolog mélyére tekintünk, akkor igen elszomorítóknak kell ezt találnunk. Ebből ugyanis mást nem következtethetünk, mint hogy a pártok valamennyien bűnösöknek érzik magukat és kénytelenek kivülről bírót hívni, hogy az előtt vádolhassanak, védekezhessenek, hogy annak ítélete lelkiismeretüket megnyugtassa.

Ha azonban tényleg át vannak hatva ennek szükségességétől, akkor hibájukat azzal még csak tetézik, hogy a törvényhatóságokat hívják fel ítéltetésre, mert ez bizonyos mértékben az utasítási rendszerre való visszatérést jelent és ellenkezik azokkal magasztos elvekkel, a melyek a 48-iki törvényekben kifejezésre jutnak.

Darvas Vilmos.

Városi közgyűlés.

A közgyűlés lefolyásáról szóló tudósításunkat folytatólagosan a következőkben adjuk:

Deczember 15-én délután.

Rónay Jenő főispán akadályoztatása következtében Mattanovich Adolf polgármester elnökölt és délután 4 órakor megnyitotta a folytatólagos közgyűlést.

Szabályrendeletek alkotása.

A mezőgazdasági bizottság szervezése tárgyában, valamint a birtokhatár megjelölése iránt a miniszteri rendeletek értelmében, továbbá az iskolai rend védelmére, a hófúvások és árvíz által okozott veszélyek és akadályok elhárítására illetve megszüntetésére vonatkozó és végül a borellenőrző bizottság szervezete és ügykezelésére vonatkozó szabályrendeletek elfogadtattak.

Élénk vita.

A belügyminiszternek azon rendelete, melylyel a közgyűlésnek még a tavasszal hozott azon határozatát, hogy a heti-marchavások alkalmával felbajtott marhák

után köveztvám és helypénz ne szedessék, — feloldja illetve jóváhagyását megtagadja azon indokból, mert a város és a kincstár között a helypénzt illetőleg per támadt, melynek végleges eldöntéseig a város egyoldalul nem rendelkezhet ezen bevételekről, igen élénk vitát támasztott, melyben dr. Karattur tiszti ügyész és dr. Scsitinszky ismételtén vettek részt. Dr. Marjanovics és különösen Jovanovics Sándor előadó tanácsnok felvilágosítása után a közgyűlés tudomásul vette a miniszteri leiratot.

A „bakterek“ felélesztése.

A visszafejlesztés minden kriteriumát magában foglaló vita támadt az éjjeli-őrök intézményének újból való behozatalára irányuló bizottsági indítványok fölött. Az ezen alkalommal tapasztaltakkal valamint általában ezen nagyfontosságú kérdéssel, legközelebb lapunk más helyén kimerítően fogunk foglalkozni és ez uttal a ténynek megfelelően csak annyit regisztrálunk, hogy a városatyák óriási többsége kimondotta hogy 1899. évi január 1-től a rendőrlégénység száma apasztandó és az így megtakarított összegből a bakterek „népszere“ intézménye felélesztendő.

Nem kell árnyék.

A nagy- és kispiac valamint az utcák befásítása tárgyában a gazdasági bizottság indítványozta, hogy a terek befásítása ne eszközöltessék, a szélesebb utcákban azonban előírás szerint ültethetnek fákat — a házigazdák. Dr. Lazarevicsnak és dr. Radánának a fásítás mellett elhangzott és meggyőző érvekkel indokolt felszólalásai dacára a szép árnyasudvaroknak és kerteknek nemcsak telekkönyvi de tényleges birtokában levő városatyák kimondták, hogy nem kell árnyék a nagy tereken.

Kisebb ügyek.

Csütörtöken délután és pénteken délelőtt még a következő kisebb ügyekben hozott határozat: Győr városnak megkeresése a városok által kibocsátandó kötvények bélyeg-, adó- és illetékmentessége tárgyában — fölírat intézendő az ország-

gyűléshez; a sertéskanok kora tavasszal beszerzendők; a borítal huszfogyasztási adók megváltása tárgyában tett polgármesteri jelentés — todomásul szolgál; a házi péuztárnál évközben előfordulható ideiglehiányok fedezése — felhatalmaztatik a városi tanács 20.000 frt erejéig a szükséghez képest gondoskodni; a halcsarnok egyelőre nem tatarozandó; az 1898 évre 6605 frt 12 kr. póthitel megszavaztatik; a városi aljegyzőnek 100 frt jutalom utalványoztatik; a trachoma betegek gyógykezelésére egy külön helyiség kijelölendő; a pancsovai iskolás gyermekek népkönyvtárának 100 frtnyi segély engedélyeztetik; a tüztőlaktanya felépítése tárgyában kötött szerződés módosítottatik; Andrejevich Antal pénztáros nyugdíjaztatik évi 494 frttal; az alsóvárosi fatelep bérbe adása jóváhagyatik.

H I R E K.

— **Személyi hir.** Mattanovich Adolf polgármester tegnap délután Budapestre utazott.

— **Szép ünnepély.** Hefőn este 7 órakor szép ünnepély folyt te a Weisz szálloda éttermében. Az ottani asztaltársaság ugyanis akkor gyakorolta a már évek óta megszokott jótékonyágát az által, hogy 12 szegény fiút tetőtől talpig jó meleg téli ruhával látott el. Az asztaltársaság nevében Germann Ferencz szólt néhány szívhözható mondatot a megajándékozott gyermekekhez, mire Wrany Cosmas, a jótékonyág minden terén buzgoló derék polgártársunk még süteményt és diót osztott szét az örvendő apróság között. A szép számú közönség előtt lefolyt ünnepély befejezésül a gyermekek még meg is vendégteltek. A felállított diszes karacsnyfa Wittlinger Béla szállodás izlését dicséri.

— **Ingyen gyógyszer.** A hivatalos lap közli a m. kir. belügyminiszternek valamennyi törvényhatósághoz intézett körrendeletét, melyet a szegény betegek számára az országos betegápolási alap terhére rendelt orvosi vények a szegénység igazolása és a rendelt gyógyszerek árának kifizetése körüli eljárás szabályozása tárgyában kiadott. Ez üdvös rendelet leglényegesebb pontját a következőkben adjuk: Az országos betegápolási alap terhére gyógyszer rendelhető: azon szegények számára

kik az 1886-iki XXII. t.-cikk értelmében magukat közsegély nélkül fentartani nem képesek, nyilvántartatnak. Továbbá hatóságilag igazolt azon szegénysorsúak számára, a kik keresetük vagy jövedelmük csekély voltánál fogva csakis a legszükségesebb létfenntartási eszközökkel rendelkeznek és közfelfogás szerint szegényeknek tekintetnek. Végre azok számára, a kik az első és második esetben megjelöltek közé nem tartóznak, de oly mostoha viszonyok között vannak akkor, a midőn vesztély esetben gyógyszerre szorulnak, hogy legjobb akaratuk mellett is képtelenek a gyógyszer árának megfizetésére.

— **Lehullt kis virág.** A természet aludni tért. A letarolt mezőn át sivitva fut a szél és a lombtalan fák ágait leletördeli. Futásában magával ragadja a kórok csirait, melyek ellen minden emberi védekezés hasztalanak bizonyul. A gyermekek ijesztő réme a difteritisszel karöltve járó vörheny még egyre szedi áldozatait. A leggondosabb örködés, a legönfeláldozóbb ápalás sem akasztja meg pusztító munkáját, . . . és lehull egy kis virág. Egy anygyallal több van az égben. A nagy vesztesség által a szülők szíven ütött sebet még az idő keze is alig képes begyógyítani. Romanecz Mihály főgyimnasiumi tanárt és családját végzetlen gyászba borította a gyermek járvány, alig 5 éves kis leányát Nellit ragadta ki a kéréletlen halál a szerető szülők és testvérek köréből. Az ártatlan kis halott földi maradványai február 19-én helyeztetek örök nyugalomra. Áldás és béke lengjen porai felett.

— **Áthelyezés.** Paulini Károly áll. elemi tanítót és jeles tankönyv író a vallás és közoktatásügyi miniszter az újpesti áll. iskolához helyezte át.

— **A távbeszélő imádó.** Temesvárott ezen „még szokatlan uton“ a következő komikus eset adta elő magát: P. gazdag özvegy telefonja erősen csöngett. A nagysága oda siett a készülékhez: „Halloh!“ „Othon van a nagyságos asszony.“ „Magam vagyok a telefontól.“ „Ezer bocsánatot kérek, hogy háborgatom.“ „Kivel beszélék tulajdonképen?“ „Én vagyok azon ur, ki már több ízben, de eredménytelenül, kísérlette meg becses ismeretségére szert tenni. Van szerencsém magamat ezen az uton bemutatni . . .“ „Hisz ez telefonikus betérés.“ „Kétségbe esésében teszem, én imádom önt, én . . .“ „Várjon egy pillanatig.“ Egy perczel később a kapus mely bassus hangja hallatszik: „A nagysága megparancsolta, hogy dobjam önt ki. Egykettő, három, marsch!“ És a portás lecsengetett. Az imádó arcát senki sem látta.

— **Halálítélet iránti kérvény** A t b e l g r á d i büntető bíróságnál egy Vukovics

TÁRCZA.

Az asszony tragédiája.

A tekintetes asszony a lehető legnagyobb kényelemben pihent zsöllyesszékén s mellette a „Poklok kulcsa“ című könyv hevert ledobva, mivel azt is megunt már olvasni.

Idegei kifáradtak s bárminő érdekes volt is a könyv tartalma, nem tudta tovább élvezni. Hosszan ásitott és tovább nyújtózott.

Ő maga különben magánóráiban irodalommal szokott foglalkozni. Számtalan már a prózai dolgozat, mik az asztalfiókját, ezt a titokzatos kis raktárt betöltötték, köztük néhány regénytörzsdék, színműnek kiszabott történet és több efféle; de még több a verselmény, melyek a tekintetes asszony keblének egy-egy elszállt sóhajai, hogy ugy mondjam — lelkének kidobott szikrái valának.

Ezeket különösen nagy becsben tartogatta, ugy annyira, hogy nem is asztalfiókjában, hanem a mellékszobában elhelyezett gyönyörű könyvespolcz legelőkelőbb helyére ponálta, ellátva természetesen a legremekebb plüss táblával, a mihez mindenkinek fejvesztés terhe alatt pissz volt a bozzányulás.

E mellett végtelenül boldog volt.

Én Istenem, hát hogy ne lett volna boldog már csak a gondolatai miatt is, melyek agyát benépesítették! Hogy ha majd ő e könyvét kiadja, mi lesz akkor!

Mert eddigelő dolgozatai közül még

egyetlen egy sem látott nyomtatásban napvilágot.

Hogyha majd ő e könyvét kiadja, mennyire meg lesz a művelt magyar olvasó közönség lepetve, hogyan fog a vidék és főváros ismert író világa neki gratulálni és a többi.

Ez képezte az ő boldogságának, de egyáltal vágyainak is netovábbját.

Most azonban nem dolgozott. Jól esik néha az embernek esztét is pihentetni, gondolta magában s azért egy kicsit lustálkodott.

E helyett azonban kiszólt a hátsó szobában játszadozó kis fiához.

— Móríczkám lelkem!

— No??

— Hozd be, édes, azt a kék táblájú nagy csecse könyvet, a mit tegnapelőtt itt láttál a mamánál! Ott van a könyves polczon legfelül; de el ne ejtsd.

— Idenisz mamáczta.

S rontott befelé a harmadik szobába, mint valami főreg.

Ott azután földült mindent, a mi csak földulható volt; kö kövön, akarom mondani könyv könyvön nem maradt s a vége az lett, hogy a mamát azzal verte föl ekkor már ábrándozásából:

— Mamusztá, nem jejem.

— Óh te kis malacz, te keveset tudsz. S ezzel a tekintetes asszony maga ment át, hogy a kézhez vegye a kedves jósságot.

Hanem mi várt ott reá!

Rettenő látvány, minek láttára majdnem hanyatt vetődött.

Volt-e hát visítás?

Volt bizony de még mekkora! A tekintetes asszonyt az ájulás környékezte, hogy az ő kedves könyvtárának ilyen szomorú napot kellett megérnie.

— Széttéplek! — ordította mint egy nőstény tigris, — széttéplek, te kutya, te disznó, Mit csináltál odaát, he? Óh jaj nekem, mi lett az én könyveimből, mikor tudom én azokat megint összeszedni!? Soha, soha!

Ez utóbbi szavak már sírásba mentek át, míg a kis Móríczt ott szepegett a legeslegutolsó sarokban.

— Gyere ide te sátán, nézd mit csináltál!

A kis Móríczt legkisebb hajlandóságot sem érzett most magában az odamenetelre, mire a tekintetes asszony maga rohant oda helyébe, megfogva a kis Móríczt vállán a kitlít, hogy az szinte elmerült benne, hogy odavonszolja a végzetes tett színhelyére.

— Jaj, jaj, jaj, mamácztam, ne báncon, nem leszet többé losz nem leszet losz, szót fogadot, ühü bühü brühü.

— Hát mért tetted tönkre könyveimet? te . . . te . . . istenítélet!

Ühü brühü, brühü!

— Takarodj ki mindjárt ebből a szobából, hogy ne lássalak, te förtelmek palántája! Kald be mindjárt a Katit . . . te . . .

Móríczt fülrepesztően bögre távozott s kis vártatva megjelent a láthatáron Kati, a szolgáló, hogy a tekintetes asszony parancsát fogadja.

— Parancsol nacsicsága?

Alexa nevű paraszt személyesen nyújtott be egy kérvényt, melyben halálra ítéltetését kéri. Kezdetben elmebajosnak tartották a kérvényezőt, de nemsokára meggyőződtek arról, hogy nagyon is eszénél van. Elbeszélte, hogy hosszabb idő óta a legnagyobb nyomorban sanyalódik és inkább szeretne meghalni mint még tovább így élni. A bíróságnál jelen volt felek gyűjtést rendeztek a kétségbeesett ember javára.

— **Járványbizottság.** A veszélyes gyermekbetegségek terjedésének legbiztosabb és legszomorubb jele az, hogy az egészségügyi bizottság ehó 19-én Mattanovich Adolf polgármester elnöke alatt járványbizottság alakult. Reméljük, hogy erélyes intézkedéseinek sikerüljön fog a járványok továbbterjedésének gátat vetni.

— **Karácsonyfák.** A legszebb, a legszeledebb nagy ünnepnek előhírnökei a túlelvő karsu fenyők megjöttek. Eljöttek, hogy a szerető kezek feldiszeítsék ágaikat a szent estén számtalan lángtól tündöklő, az egymásról való megemlékezés szép erényének hirdetői legyenek. Vihar járt hegytetők, vad magaslatok díszei, a zúgó szél és szilánkoló hó hazájából leszállanak a völgybe, hogy megtesztesítők legyenek az igaz szeretetnek, a boldog családi életnek, a legszeledebb érzelmeknek. A jövő hét a karácsonyfák hette, szorgalmas kezek díszbe öltöztetik a karsu fenyőt, s mire az utolsó láng kigyullad rajta, megérkezik a nagy ünnep estéje.

— **Jóváhagyott költségvetés.** Városunk 1899. évi költségvetése tegnap érkezett le — a belügyminisztertől jóváhagyva. E szerint városunk bevételei: 118,313 ft 75 k; kiadásai: 217,037 ft 75 kr; deficizitje pedig 98,724 ft, melynek fedezésére egyelőre 90% pótdadó fog kivettetni.

— **A vasvilla.** Deliblátról írják, hogy ott Tabak Simon és János testvérek összeverekedtek Nedelykov Józseffel. A vasvillának is akadt dolga, úgy, hogy Nedelykov véresre verten fekszi most az ágyat. A két testvért följelentették a bíróságnál.

— **Rabló asszonyok.** Verseczről táviratozza tudósítónk: A messzici kolostor templomi pénztárát az utóbbi időben többször kirabolták. A rablást, mint a nyomozás kiderítette, egy asszonyokból álló rablóbanda követte el, melynek egy szebb asszony a feje: Dodanova Mileva.

— **Tömeges kitérés.** Temesvárott — mint ottani levelezőnk írja — egy idő óta naponként kisebb-nagyobb csoportokban jelentkeznek a polgármesteri hivatalban a külvárosi

— Nézd már, mit csinált az a haszontalan semmirekellő! Jöjj csak, segítsd összeszedni ezeket a könyveket és irományokat!

S összeálltak, hogy nagyjából egy kis rendet rögtönözzenek. Hanem a tekintetes asszony csak nem találta azt, a mit keresett, pedig háromszor is át meg át vizsgálta a könyvespolcot.

— No ez mégis borzasztó! Kati te! Nem láttál itt egy kék bársony táblájú könyvet?

Katit, úgy látszik, eleve nem találta e kérdés, mert nagyon megrebent. A tekintetes asszony is észrevette ezt mindjárt s most már határozott alakban tette föl a kérdést.

— No mondd meg hamar, hol láttad azt a könyvet?

— Kérem szépen nacscsága a... a... Roza szakácsné azt mondta, hogy az örmeester kedvesinek nemsokára nevenapja lesz, hát egy szép versöt szeretne neki írni, de ő magától nem tud, hát kivitte a nacscsága könyvét, azt a kék táblájút, hogy abból nézzön ki egy szópét.

— Hozd be mindjárt attól a zsvány rablótól! — Küldd be mindjárt azt az égetni valót!

— Most nincsen itthon, mert az előbb mönt el; de nem hozhatnám be, mert eldugta a kelebibe, tegnap este pedig mikor vizet merigetött, beleejtette a kutba, elült.

Mire a tekintetes asszony a legközelebbi zsöllyébe ajult s csak ennyit tudott suttogni.

— Ah... Kati, meghalok... vizet!... —ó.

lakosok azzal a kijelentéssel, hogy kilépnek vallásfelekezetükből. A kilépés után mindnyájan a bapbista felekezetbe lépnek, melynek érdekében az ottani prédikátor nagy sikerrel tizi a térítést. Ma egy házaspár hagyta el a vallását, hogy nazarénuussá legyen, a bapbistákhoz pedig egyszerre négy ember pártolt el. Telbisz polgármester, aki előtt ez a hivatalos tény végbement, csak arra intette az illetőket, hogy őrizzék meg magyarságukat s a bapbisták német prédikátora által ne idegenitessék el magukat az anyanyelvüktől.

A jövő év bizottságai. A december 15-iki közgyűlésen megválasztották a következő bizottságok:

az igazoló választmányba: Bachmann A., Jovanovics J. P., dr. Kaszapinovics Szv. és Stojsics J.; — az állandó bíráló választmányba: dr. Schendl E., dr. Gadjanszky Ly., dr. Marjanovics P., dr. Radda J. és Máj M.; — a jogügyi bizottságba: dr. Hódy A., dr. Kaszapinovics Szv., dr. Marjanovics P., Pavlovics M., dr. Gadjanszky Ly., dr. Radda és dr. Scsitinszky A.; — a pénzügyi bizottságba: Bachmann A., Graff J. P., Máj M., Nikolics M., Pavlovics M., Tantner F. és Zsivanovics M.; — az építészeti bizottságba: Bachmann A., ifj. Christían Al., Hefner K., Jovanovics J. P., Milutinovics D., Alexics P., Voltmann E. és Dragomirovics Szv.; — a közbiztonsági bizottságba: Dragomirovics Szv., Graff G., Milutinovics D., dr. Hódy A., Zsivanovics M., Voltmann E., Babhmann A. és Kapamadzsia P.; — a gazdasági bizottságba: Antoniev A., Bauer J. F., Milutinovics D., Nikolics M., Alexics P., Voltmann E., Dunajcsik Fülöp, és Winterfeld J. — a számokérő-székhöz: Christían Antal és dr. Marjanovics Pál; — az egészségügyi bizottságba: Radda F., Ivacsokovics M., Bauer J. F., dr. Wittig-schlager R., dr. Lazarovics Gy., Pavlovics M., Voltmann E., dr. Jovanovics J. és Obradovics Stojko; — a kórház bizottságba: Mannó Gy., Tantner F., Dragomirovics Szv., Hefner K., Voltmann E., Winterfeld J. és dr. Jovanovics István. — Arvaszék kiültagok: dr. Radda J., dr. Gadjanszky Ly., Ivacsokovics M., Jagodics S., Máj M., Milutinovics D., Nikolics M., Radda F., Wiedmann M., dr. Schendl E., Engler Jakab és Dragicssevics Lázár; iskolaszék kiültagok: Radda Frigyes és dr. Marjanovics Pál; — a lóavató bizottság: Gramberg Adolf elnök, Jovanovics Sándor.

— **A czégbejegyzés díja.** A kereskedelmi miniszternek a czégbejegyzés díjára vonatkozólag legutóbb tett intézkedésének igen nagy hasznát vehetik a kereskedők és iparosok. Tudvalevőleg számos kereskedelmi czég még német szövegűen van bejegyezve s a czégmagyar szövegű bejegyzését az illető kereskedők és iparosok azért nem eszközöltetik, mert ily pótlólagos bejegyzés az ügyvédi költségen felül még az illeték-díjegyék XII. tétel 16. pontja szerint 10 frtba s bizonyos esetekben még ennél is nagyobb bélyegköltésbe kerül. Dániel Ernő báró kereskedelemügyi miniszter most azzal a kéréssel fordult a pénzügyminiszterhez, hogy intézkedjék, hogy ily esetekben az idézett díjegyék II. tételét alkalmazzák, amely szerint a bélyegilleték ivenkint csak 36 krt tesz. — Kíváncsiak vagyunk igénybe veszi-e városunkban valaki ezen kedvezményt.

— **Állami képes levelezőlapok.** A kereskedelemügyi miniszter intézkedett, hogy többféle állami képes levelezőlap előállíttassék, mely hivatalos és hibás magyarsággal ékeskedő német gyártmányokat a forgalomból kiszorítani. A közoktatásügyi miniszter e na-

pokban hivatalosan értesítette a kir. tanfelügyelőségeket, hogy a keresk. miniszter 34-féle képes levelezőlapot adott ki, melyek nevezetes történelmi eseményeket, festői vidékeket vagy középületeket ábrázolnak, egyszersmind felszólítja azokat, hogy az állami képes levelezőlapok terjesztését az országban előmozdítsák, a mennyiben ezeket tankerületük tanítóinak figyelmébe ajánlják. Ilyen levelezőlapok a postahivatalokban is 2 krajczáron lesznek kaphatók.

C S A R N O K.

Temetőben.

— Óda. —

Óh! fáj nekünk, de jobb volt mennetek,
Min szeretettel csügge lelketek:
Azt foszlányokra tépték,
E kor hajóján törpe szellem ül,
Eszményekért óh nem küzd, nem hevül
E satnya nemzedék.

Az önző szenytól tiszta pályatért,
Hol versenyeztünk tőtben a honért
— Került ez életünkbe bár —
Kufárok árucarnokká teszik,
Hol ész, tehetség, jellem: árucikk,
Mely foglalóra vár.

A hős nem az ki bátor szót talál,
S balvéleménnyel nyiltan szembeszáll,
De az, ki hallgat s nem kutat,
S vas fegyelemmel nyomja el a neszt,
Ha vakmerően ébredezni kezd:
Az alvó öntudat.

Nemes nem az, mint hajdan Kont vitéz,
Ki jog s igazság védelmére kész,
Ha önkény, ármány rája ront;
Azzá lehetsz ma titkos érdemért,
Mit senki nem tud, senki meg nem ért
Vagy csak suttogva mond.

Eldobni a szerénység fátyolát.
Titánnak hinni s vetni fel magát:
Ujjoncból így lesz ma vezér!
A szegény munka nyomorult robot;
Ki tudja jobban ütni a dobót:
Azé a pályabér.

S jutalmul ki helyezne arra sulyt,
A mit a nemzethála könnye nyujt,
Vagy a mit keblünk rejteget?
Az isteneknek izen ostromot,
Letépi s büszke mellén hordja ott
A csillagos eget.

A ki szól vagy hallgat s tesz a szerint,
A mint a mester hunyorítva int:
Óh! az a Parnassusra jut.
Önáló jellem biztos elbukik,
Föl, föl a legmagasabb csucskig:
Vak szolgaság az ut!

Mig ráza le lánczát a nép,
Sötét árnyékkal bünös frigre lép,
Keresve újabb rabigát,
S miért patakban ontánk drága vért, —
Magát eladja hitvány garasért
Annak, ki többet ad.

Nem ily jövő volt, melyért harezolánk,
A melyért bitó, börtön várt reánk,
Óh! más e látkör, más e lég!
Csak hetvenkedni tud e szolgahad
S az első menydörgésre szétszalad,
Ha elborul az ég.

S bár nagyjainknak emelt szobrokat,
Mi között sok palaczkot durrogat,
S cifra szóval felköszönt.
De nem szívének dobbanásiban,
Pezsgőhevéje csak a borban van,
Mit serlegébe önt.

Halotti tor e fényes ünnepély,
Az ós felett, ki csak a névben él
Dicső korával egyaránt.
Nagy jellemekben gazdag volt e kor,
Csupán letűntét jelzi e szobor
Hideg sarkó gyanánt.

Óh! fáj nekünk, de jobb pihennetek;
Min anyi hévvel csüngő lelketek;
Ma követőkre nem talál!
A jövő komor, elfeledve mult,
Az önzés piszkos tengerébe fult
A nemes ideál!

De azért nincs esüggedésre ok,
Fel, felderül még komor álmatok,
Mert pezseg a nemzet vére még!!
Az ősi nyomra ismét rátatal
Egy lelkesb nemzedék.

Budapest 1894, január hó 4-én.

Kvassay László barátomnak szeretetem
és ragaszkodásom jeléül.

Horváth Boldizsár.

*) A nemrég elhunyt volt igazságügy-
miniszternek, Horváth Boldizsárnak ujabban
egy ódája jutott napvilágra dr. Papp István
ur révén.

A költeményt — melynek tartalma vi-
lágosan élénk tárja a szerzőnek igazi puritán
jellemét — 1894-ben írta s a kézirat Kvas-
say Lászlónak — a kinek a költemény ajánlva
van — tulajdona volt; tőle kapta dr. Papp
István azzal a kikötéssel, hogy míg a szerző
él, a verset sem közölni, sem lemásolni nem
szabad, Kvassay László bizalmas embere volt
Deák Ferencznek s Horváth Boldizsárnak s
innen érthető a dedikáció is

Kiadótulajdonos: Feymann Gyula.

Nyomatott Vig Simon gyorssajtóján.

24943 sz.

tkv. 1898.

II. Végzés árverési kivonat és feltételek.

A pancsovai kir. törvényszék mint tkvi
hatóság az előterjesztett kérelem folytán Sztraky
György glogoni lakos javára 27 frt, tőke,
ennek 1896. évi október hó 15-én járó 6%
kamata 54 frt 98 kr. eddigi 5 frt 50 kr. je-
lenlegi s még felmerülő költség kielégítése
végett az 1881. évi LX. t.-cz. 144 §-a alap-
ján s 146 §-a értelmében Noszics Maxim
szefkerini lakos ellen a Szeferin községben
fekvő és a 1480 sz. tkben foglalt 1. dülő 90
hrsz. 1⁸⁰⁰ hold I. oszt. szántó egészben 92 frt,
1. dülő 90 hrsz. 1⁸⁰⁰ hold I. oszt. szántó
egészben 108 frt, Gemeindegund 1 hold I.
oszt. szántó egészben 27 frt, 3. dülő 90 hrsz.
1 hold II. oszt. szántó egészben 80 frt, 4.
dülő 90 hrsz. 2⁵⁰ hold I. oszt. kaszáló egész-
ben 171 frt, 24 hrsz. 1^{831/2} h. III. oszt. kaszáló
egészben 52 frt, 39. hrsz. 377¹-ől szőlő
egészben 26 frt, 17. hrsz. 582¹-ől szőlő
egészben 29 frt, 17. hrsz. 581¹-ől szőlő
egészben 29 frt, becsárban az árverést elren-
deli és azt, valamint a megállapított feltétele-
ket ezennel közhírré teszi.

A nyilvános árverés Szeferin község-
házában 1898. évi január hó 10-én d. e. 9
órákor fog megtartatni a következő, ugy
a tkvi. hivatalban mint a Szeferin község-
ben kifüggesztett és megtekinthető feltételek
mellett.

1. Kikiáltási ár a becsár.
2. Ezen árverésen a fenti ingatlan a ki-
kiáltási áron alul is el fog adatni.
3. Az árverezni szándékozók tartoznak
az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 9 frt
20 kr., 10 frt 80 kr., 2 frt 70 kr., 8 frt, 17
frt 10 kr., 5 frt 20 kr., 2 frt 80 kr., 2 frt
90 kr., 2 frt 90 kr., készpénzben vagy óva-
dékképes értékpapirokban kiküldött kezeihez
letenni.

Pancsován, 1898. évi november hó 23-án.

Pavlovics,
k. t. biró.

1670. szám.

kir. végreh. 1898.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881.
évi LX. t.-cz. 102. és 120. §. értelmében

ezennel közhírré teszi, — hogy az antalfalvi
kir. járásbírósnak V. 1614/1898 számú vég-
zése által Daun Gyula javára, Mojics Deme-
ter jarkováci lakos ellen 215 frt 25 kr. tőke,
ennek 1897. évi szeptember hó 30. napjától
járó 6% kamatai. — $\frac{1}{3}\%$ váltódíj. — ed-
dig összesen 36 frt, 89 kr. perköltség 1 frt
árverés kifizetési követelés erejéig elrendelt ki-
elégítési végrehajtás alkalmával bírósággal le-
foglalt és 327frtra becsült házi butorokból
álló ingóságok, nyilvános árverés útján elad-
datnak.

Mely árverésnek az antalfalvi kir. járás-
bírósnak Polg. fenti 1898. sz. kiküldést ren-
delő végzése folytán a helyszínén Jarkovácson
adós lakásán leendő eszközlé ére 1898. évi
december hó 23. napjának délutáni 11
órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni
szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivat-
nak meg, hogy az érintett ingóságok ezen ár-
verésén, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a
értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöb-
bet ígérőnek, becsáron alul is el fognak
adatni.

Az alárverezendő ingóságok vételára az
1881. LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított fel-
tétel szerint lesz kifizetendő.

Kelt Antalfalván 1898. évi december hó
9-ik napján.

Gunics Géla.

kir. bírósági végrehajtó.

24942. szám

tkv. 1898.

Árverési hirdetményi kivonat.

A pancsovai kir. tszek mint tkvi ható-
ság az előterjesztett kérelem folytán Morgen-
stern Frigyes glogoni lakos javára 16 frt 88
kr. tőke, ennek 1898. évi október 15 napjától
járó 6% kamata, 21 frt 30 kr. eddigi, 5 frt
50 kr. jelenlegi s még felmerülő költségek
kielégítése végett az 1881. évi LX. t.-cz. 144.
§-a alapján s 146. §-a értelmében Ursz Jęfta
szefkerini lakos ellen a Szeferin községben
fekvő és a 1014/98. sz. tkben foglalt alábbi
ingatlanokból Ursz Jęfta nevének álló $\frac{1}{6}$ részre
illetve az 1881. LX. t.-cz. 166. §-a alapján
az egész ingatlanokra u. m. 1. 166. hrsz. ház és
800 ¹-ől ház helyre egészben 183 frt, 2. I.
dülő 140 hrsz. 1 hold I. o. szántó 53 frt, 3.
II. dülő 140 hrsz. 1 hold I. o. szántó 167
frt, 4. III. dülő 15 hrsz. 1⁸⁰⁰ hold II. o. szántó
103 frt, 5. 213 hrsz. 1400 ¹-ől III. o. ka-
száló 29 frt, 6. 107 hrsz. 800 ¹-ől szőlőre
112 frt, 7. 60 hrsz. 400 ¹-ől szőlőre 60
frt, továbbá u. ezen tkvi lapon felvett 8. IV.
dülő 140 hrsz. 3¹²⁰⁰ hold I. o. kaszálónak
Ursz Jęfta nevének álló $\frac{1}{6}$ része 36 frt becs-
árban az árverést elrendeli s azt valamint a
megállapított feltételeket ezennel közhírré teszi.

A nyilvános árverés Szeferin község-
házában 1899. évi január hó 10-én d. e. 9 óra-
kor fog megtartatni a következő, ugy a tkvi
hivatalban, mint Szeferin községben kifüg-
gesztett s megtekinthető feltételek mellett.

1. Kikiáltási ár a becsár.
2. Ezen árverésen a fenti ingatlan a ki-
kiáltási áron alul is el fog adatni.
- Az árverezni szándékozók tartoznak az
ingatlan becsárának 10%-át vagyis 18 frt
30 kr. 16 frt 70 kr. 10 frt 30 kr., 2 frt 90
kr. 11 frt 20 kr. 6 frt, 3 frt 60 kr. kész-
pénzben vagy óvadékképes értékpapirokban a
kiküldött kezeihez letenni.

Pancsován, 1898. november 23. án.

Jankó,

kir. tvsz. albiró.

20766. szám.

tkvi 1898.

Árverési hirdetményi kivonat

A pancsovai kir. törvényszék mint tkvi
hatóság az előterjesztett kérelem folytán a
pancsovai népbank javára 5 frt 67 kr. tőke,
ennek 1897. évi május hó 23. napjától járó
6% kamatai, 28 frt 77 kr. eddigi, 6 frt 10
kr. jelenlegi s még felmerülő költség ki-
elégítése végett az 1881. LX. t.-cz. 144. §-a
alján s 146. §-a értelmében Barics Ja-
kab sztarcsovai lakos ellen a Sztarcsova köz-
ségben fekvő, és az 554 sz. tkben foglalt:

43. hrsz. 1 hold I. oszt. szántóra 118 frt,
43. hrsz. 1 hold I. oszt. szántóra 219 frt,
43. hrsz. 1 hold I. oszt. szántóra 158 frt,
43. hrsz. 1⁸⁰⁰ hold I. oszt. kaszáló 121 frt,
a 207. sz. tkben foglalt 2 dülő 4 hrsz. 2
hold I. oszt. szántóra 406 frt, 1 dülő 12 hrsz.
2 hold I. oszt. szántóra 274 frt, 3 dülő 4 hrsz.
2 hrsz. 2 hold II. oszt. szántóra 233 frt, 3
dülő 27 hrsz. 2⁸⁰⁰ hold I. oszt. kaszálóra 376
frt, 3 dülő 80 hrsz. 800¹-ől kertré 54 frtban
becsárban az árverést elrendeli és azt valamint a
megállapított feltételeket ezennel közhírré teszi.

A nyilvános árverés Sztarcsova község-
házában 1898. évi január hó 10-én d. e. 9.
órákor fog megtartatni a következő, ugy
a tkvi hivatalban mint a Sztarcsova község-
ben kifüggesztett és megtekinthető feltéte-
lek mellett.

1. Kikiáltási ár a becsár.
2. Ezen árverésen a fenti ingatlan a ki-
kiáltási áron alul is el fog adatni.
3. Az árverezni szándékozók tartoznak az
ingatlan becsárának 10%-át vagyis 11 frt
20 kr., 21 frt 90 kr., 15 frt 80 kr., 12 frt
10 kr., 40 frt 60 kr., 27 frt, 40 kr., 23 frt
30 kr., 37 frt 60 kr. és 5 frt 40 krt kész-
pénzben vagy óvadékképes értékpapirokban
a kiküldött kezeihez letenni.

Pancsován, a kir. tszek tkvi hatóság
1898. évi október hó 6-án.

Jankó,

kir. t. albiró.

Foulard-selyem 65 kr. tól-

3 frt 35 krig méterenkint japáni, kínai stb. legújabb
mintázatok és színekben. — valamint fekete, fehér és
színes Henneberg-selyem 45 krtól 14 frt 65 krig
méterenkint — a legdivatosabb szövés, szín és mintá-
zott és damaszt stb. (mintegy 240 különböző fajta és
2000 különböző szín s árnyalatban stb). Ruhák! és
Blousekra a gárból!

HENNEBERG G. selyemgyárai, Zürichben.

(cs. és kir. udvari szállító.)

Magyar levelezés. Svájcba levélbélyeg kétsze-
resen ragasztandó!

Nyilvános köszönet.

Wilhelm Ferencz gyógyszerész urnak Neunkirchen-
Aiso-Auszria, a köszvény és csusz elleni vértisztító-
tea feltalálójának vértisztító hatású köszvény és
csusz ellen.

Midőn jelen soroknál a nyilvánosság elé
lépek ezt azért teszem, mert kötelességemnek
tartom Wilhelm gyógyszerész urnak Neunkir-
chenben, köszönetemet nyilvánítani azon szol-
gálatért, melyet az általa feltalált vértisztító-
tea fájdalmas köszvény bántalmaimnál tett, és
hogy mások figyelmét is felhívjam ezen kitünő
teára, kik ezen fájdalmas betegségben szenved-
nek. Nem vagyok képes azon kínzó fájdalma-
kat leírni, melyek 3 éven át gyötörték tagjai-
mat, ha időváltozás állt be, és melyektől sem-
miféle gyógyszer, sem pedig a Bécs melletti Ba-
den kenes fürdői nem szabadíthattak meg al-
matlanul hevertem ágyamban éjjeleken át, ét-
vágyam napról-napra fogyott, testi erőm egé-
szben elhagyott. A fenti teának 4 heti élvezete
után a fájdalomtól nemcsak hogy egészen meg-
szabadultam, hanem most már, miután 6 hét
óta nem iszom teát, egészségi állapotom telje-
sen helyreállt. Meg vagyok róla győződve, hogy
mindenki, ki hasonló betegség ellen ezen teában
keresi gyógyulását, áldani fogja mint én, annak
feltalálóját, Wilhelm Ferencz urat.

Kiváló tisztelettel

Butschin-Streitfeld grófné,

alezredes neje.

Kapható minden gyógyszerárban.

Amerikai zsebórák.

Jótállással, hogy a nickel színét nem változtatja, szer-
kezete pontosabb és jobb mint a legdrágábbakká.

Ára darabonként 3 forint.

Jótállás mellett, míg a készlet tart.

Hozzá ezüstös óralánc 60 krajczár.

Önberetváló készülék.

Fox, valódi solingeni gyártmány, sok kiállításon ki-
tűntve, gyakorlás nem kell. Megvágás kizárva. Tiszta
és kényelmes munka. Dörbetegegtől megment. Tartós
és pénzt megtakarító.

Darabja 3 frt.

A penge ***csillagos acérből és a többi részei al-
paccából vannak.

Egy külön penge hozzá 1 frt.

Megrendelhető:

POLLÁK SÁNDOR főbizományosnál

BUDAPEST, V. ker., Kálmán-utca 17.

Gyűjtőknek 5 drb. után egy ingyen kidekik.